



זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קנ"ה ע"א

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אִיהוּ, וְהָאִי אֶתְפְּלִיג לְאַרְבַּע. רוּחָא חָדָא אִיהוּ, וְהָאִי אֶתְפְּלִיג לְאַרְבַּע.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, הַתּוֹרָה בְּמָה נִמְצְאָת? אֵשׁ לְבָנָה, וְאֵשׁ שְׁחָרָה עַל גְּפִי לְבָנָה. בְּשְׁנֵי סוּגֵי אֵשׁ
נִמְצְאָת הַתּוֹרָה. בַּא רְאָה, הָאֵשׁ אַחַת הִיא, וּמִתְחַלֶּקֶת לְאַרְבָּעָה. הַמִּים אֶחָד הֵם,
וּמִתְחַלֶּקִים לְאַרְבָּעָה. הָרוּחַ אַחַת הִיא, וּמִתְחַלֶּקֶת לְאַרְבָּעָה.

טקסט הזוהר

תְּלַת רִישֵׁין אֲשֶׁתְּכַחוּ (ס' א' אַתְּחַבְרוּ) בְּמִשְׁרָיִין אֱלִין. חוֹשֶׁבֶן דְּלֵהוֹן, רִישָׁא חָדָא שְׁתִּין
וְתָרִי אֱלֹף וְשִׁבְעַ מָאָה. רִישָׁא ב', אַרְבָּעִין וְחָד אֱלֹף וְחֲמִשׁ מָאָה. רִישָׁא תְּלִיתָאָה, תְּלַת
וְחֲמִשִּׁין אֱלֹף וְאַרְבַּע מָאָה. בַּר כָּל אֵינוֹן דְּרָגִין אַחֲרָנִין דְּאֶתְפָּרְשֵׁן בְּסִטְרֵיהוּ, וְלִית לֹון
חוֹשֶׁבְנָא. כְּלָהוּ דְּרָגִין עַל דְּרָגִין. בַּר כְּמָה גְּרַדִּינִי נְמוּסִין דְּאֵינוֹן לְתַתָּא, חֲצִיפִין כְּכֻלָּא,
נִשְׁכִּין כְּחֻמְרָא, וְוִי מֵאן דְּאֲשֶׁתְּכַח גְּבִיָּיהוּ, וְדִינָא דְּלֵהוֹן בְּסִטְרָא רְבִיעָאָה.

ושלשה ראשים נמצאים (מתחברים) במרכבות אלו. חשבונם - ראש אחד, ששים ושנים
אלף ושבע מאות. ראש שני, ארבעים ואחד אלף וחמש מאות. ראש שלישי, חמשים
ושלשה אלף וארבע מאות. פרט לכל אלו הדרגות האחרות שנפרדות בצדיהן, ואין
להן חשבון. כלן דרגות על דרגות, פרט לכמה חילות של שומרי חק שהם למטה,
חצופים כפלב, נושכים כחמור. אוי למי שנמצא לפניהם, ודין שלהם בצד רביעי.

טקסט הזוהר

דגלא רביעאה, אד"ם רפא"ל. מערב. בהדיה אסותא. בסטרא דאדם אתכליל דינא
עלאה עליה אתסי. האי (ס"א חד) אחיד בקרנני דשור, כד מבעי לאעלא לון לתהומא
רפא. וכפית לון, דלא יוקיד עלמא. בתר דא שריא קול דממה דקה דינא. (ס"א הכא)
מלה בחשאי, לא משתמע מלה דהברה כלל.

תרגום לעברית

דגל רביעי, אד"ם, רפא"ל, מערב. יחד אתו רפואה. בצד שאדם נכלל, דין עליון עליו
מתרפא. זה (אחד) אוחד בקרנני השור, כשרוצה להכניסם לתהום רבה, וכופת אותם
שלא ישרף העולם. לאחר זה שורה קול דממה דקה, דין. (כאן) דבר בחשאי, לא נשמע
דבר הברה כלל.

טקסט הזוהר

בסטרא דא, שריא מאן דשריא, סליק מאן דסליק, שמשא אתכניש לאנהרא להאי אתר.
בגין כה ותקעתם תרועה, בסטר דרום. אבל הכא, לאו האי ולאוי האי. אמאי תרועה.
לאכפייא סטר צפון, ובגין כה סטר צפון לאחורא.

בְּצַד זֶה שׁוֹרָה מִי שְׁשׁוּרָה, עוֹלָה מִי שְׁעוֹלָה, הַשָּׁמֶשׁ מִתְכַּנֵּס לְהֵאִיר לְמָקוֹם זֶה. בְּגִלְלֵי זֶה וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה בְּצַד דְּרוֹם. אֲבָל כָּאֵן לֹא זֶה וְלֹא זֶה. מִדּוּעַ תְּרוּעָה? לְכַפּוֹת צַד צָפוֹן, וְלָכֵן צַד צָפוֹן לְאַחֹר.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, שְׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת, בְּגִין דְּאִינוּן מִסְטֵרִי תִּרִי דְקֶאמְרִי, מִמְזִרְח וּמִדְרוֹם. אִינְהוּ זְמִינִין לְתַבְרָא דִּינִין, וְלֹא־כַפֵּי־א לֹון. וְעַל דָּא אִינוּן מִכְסָּף. וּבְגִין כֶּה וּבִיּוֹם שְׁמַחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וְגו', וּתְקַעְתֶּם בְּחֲצוּצְרוֹת, סֶתֶם, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא. זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן, וְיִהִיב לֹון חוּלְקָא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאָר עַמִּין. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתִּבַּח בְּהוּ בְּתוּשְׁבַּחְתִּיָּהוּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'. (במדבר י') וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הֵכָא אֵית לֹא־סֶתֶפְלָא, נ' דְּאִיְהִי (ס'א מנוזרא) מְחֻזָּרָא לְאַחֹרָא הֵכָא בְּתִרִי דּוּכְתִּי, אֲמַאי. וְאִי תִימָא נ' כְּפּוּפָה, הָא יְדִיעָה נ' כְּפּוּפָה נּוּקְבָא. נ' פְּשׁוּטָה, כָּלְלָא דְדָכֵר וְנוּקְבָא. וְהָא אוֹקִימָנָא בְּאַתֵּר דָּא, וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן. אֲמַאי אַתְהֵדֵר לְבִתֵּר כְּגוּוֹנָא דָּא.

תרגום לעברית

בָּא רְאָה, שְׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת, מִשּׁוּם שְׁהֶם מְצַד שְׁנַיִם שְׁאֲמִרְנוּ, מִמְזִרְח וּמִדְרוֹם. הֵן עֲתִידוֹת לְשִׁבְרֵי דִינִים וְלְכַפּוֹתֶם. וְעַל זֶה הֵן מִכְסָּף. וּמִשּׁוּם זֶה, וּבִיּוֹם שְׁמַחְתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וְגו', וּתְקַעְתֶּם בְּחֲצוּצְרוֹת. סֶתֶם, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. אֲשֶׁרִיְהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה בְּכַבּוּדָם וְנָתַן לָהֶם חֶלֶק עֲלִיוֹן עַל כָּל שְׂאָר הָעַמִּים, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּבַּח בְּתִשְׁבַּחְתִּיָּהֶם. זֶהוּ שְׁכֶתוּב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'. וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כָּאֵן יֵשׁ לְהִסְתַּפֵּל, נ' שְׁהִיא (מנוזרת) מְחֻזָּרָת

לאחר, כאן בשני מקומות, למה? ואם תאמר נ' כפופה, הרי ידוע נ' כפופה נקבה. נ' פשוטה, כלל של זכר ונקבה. והרי בארנו במקום זה, ויהי בנסע הארץ. למה חזר לאחר כך כמו זה?

טקסט הזהיר

תא חזי, נ באשרי יושבי ביתך לא אתמר, בגין דהיא בגלותא. והא אוקמוה חברייא דכתיב, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתיב לעילא, וארון ברית יי נוסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון דהוה נטיל ארונא, נו'ן נטיל עליה (נ'א עמיה), והא שכינתא על גבי ארונא יתיב.

תרגום לעברית

בא ראה, נ' באשרי יושבי ביתך לא נאמרה, משום שהיא בגלות, והרי פרשוק החברים, שכתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל וגו'. אלא מה כתוב למעלה? וארון ברית ה' נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. כיון שהיה נוסע הארון, נו'ן נוסעת עליו (עמו), והרי השכינה יושבת על גבי הארון.

טקסט הזהיר

תא חזי, חביבותא דקודשא בריך הוא לגבייהו דישראל, דהא אף על גב דאינון סטאן מארח מישר, קודשא בריך הוא לא בעי לשבקא לון, ובכל זמנא אהדר אנפוי לקבלייהו, דאי לאו הכי לא יקומון בעלמא.

תרגום לעברית

בא ראה חביבות הקדוש ברוך הוא לגבי ישראל, שהרי אף על גב שהם סוטים מדרך הישר, הקדוש ברוך הוא לא רוצה לעזבם, ובכל זמן מחזיר פניו למולם, שאם לא כה, לא יעמדו בעולם.

תא חזי, אַרונָא הָוה נָטל קמִייהו אַרַח תִּלְתָּא יוֹמִין, נ לָא הָוה מִתְפָּרֵשׁ מִנִּיה, וְנָטִיל עֲמִיה. וּמַגּוּ רַחֲמֵי דְלֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל, אֶהְדֵּר אֲנָפִי וְאַסְתָּחַר מִלְּגַבִּי אַרונָא, כִּהֲאִי אֵיילָא דְעֻזְלָתָא, כִּד אִיהוּ אָזִיל, אֶהְדֵּר אֲפִי לְאַתֵּר דִּנְפִיק. וְעַל דָּא בְּנִסּוּעַ הָאָרוֹן, נוֹי'ן אֶסְחַר אֲנָפִין לְקַבְלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְכַתְּפִי גּוּפָא לְגַבִּי אַרונָא.

תרגום לעברית

בא ראה, הארון היה נוסע לפנייהם דרך שלשה ימים, נ' לא הייתה נפרדת ממנו, ונוסעת עמו. ומתוך אהבת ישראל מחזיר פניו ומסתובב מלגבי הארון, כמו עפר האילים, כשהוא הולך, מחזיר פניו למקום שמשם יצא. ועל כן בנסע הארון, נו'ן מסובכת פנים למול ישראל, וכתפי הגוף לגבי הארון.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא כִּד אַרונָא הָוה נָטִיל, מִשָּׁה אָמַר קוּמָה יִי, לָא תִשְׁבּוּק לֹון, אֶהְדֵּר אֲנָפִי לְגַבִּי, כְּדִין נוֹי'ן אֶתְהַדֵּר לְגַבִּייהוּ כְּגוּנָא דָּא כְּמֵאן דְּמִתְהַדֵּר אֲנָפִיה לְמֵאן דִּרְחִים, וְכִד הָוה שְׂאֵרִי אַרונָא (וישראל) לְמִשְׁרִי, כְּדִין אֶהְדֵּר נוֹן אֲנָפִי מִישְׂרָאֵל, וְאַתְהַדֵּר לְגַבִּי אַרונָא, וּבְכָלֹא אֶתְהַדֵּר.

תרגום לעברית

ועל כן, כשהארון היה נוסע, משה אמר קומה ה', לא תעזב אותם, החזר פנים אלינו, ואז נו'ן חוזרת לגבייהם כצורה זו, כמי שמחזיר פניו למי שאוהב. וכשהיה מתחיל הארון (וישראל) לשרות, אז החזירה נו'ן פניה מישראל, והחזרה לגבי הארון, ובכל החזר.

אמר רבי שמעון, אלעזר, בודאי הכי הוא, אבל הכא לא אהדר אנפוי מישראל, דאי הכי
 בעי נון להתהפכא מגוונא דאחרא עלאה (ס"א דלעילא), האי מנוזר לאחורא והאי
 באורח מישר לגבי ארונא.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, אלעזר, בודאי כך הוא, אבל כאן לא החזיר פניו מישראל, שאם כך,
 צריכה נוי'ן להתהפך מגוון של אחר עליון (שלמעלה), זה מנוזר לאחור, וזה בדרך ישר
 לגבי הארון.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אלא ודאי לא אהדר אנפוי מנייהו, ומה עכיד בשעתא דשאר ארונא למשרי. אמר
 משה שובה יי, כדין שארי ארונא, ושכינתא קאים בסטרא אחרא, ואנפין לקבליהו
 דישראל, ולקבליה דארונא. (ובגין כך) וכדין כלל (לגווה) לכוונא,

תרגום לעברית

אלא ודאי לא החזיר פניו מהם. ומה עשה בשעה שהארון התחיל להשרות? אמר משה
 שובה ה', ואז שורה הארון, והשכינה עומדת בצד אחר, והפנים מול ישראל ומול
 הארון. (ומשום כך) ואז הכל נכלל (לתוכה) לכוון, לארון ולישראל. אלא שישאל
 גרמו אחר כך, שכתוב ויהי העם כמתאננים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

